

EL DEMÓCRATA

ORGANO DE LA COALICIÓN LIBERAL DEMOCRATICA

Número suelto, 10 cénts.

Saldrá los domingos

Semestre, 1'25 ptas.

Los trabajos insertos en este periódico, se publican bajo la exclusiva responsabilidad de sus autores

Redacción
Calle de Corró, 96

Administración
Calle de Clavé - Imprenta

Anuncios a precios convencionales
No se devuelven los originales

DE COL·LABORACIÓ

Donde digo digo, no digo digo, que digo Diego

«La Veu del Vallès» ja canta la palinòdia en la campanya iniciada per en Plaja contra els senyors Rectors que en les darreres eleccions generals no varen prestar-se a actuar d'agents electorals del senyor Lligé.

Després d'haver injuriat de la manera més baixa i barroera al senyor Rector de La Ametlla, volent posar en entredit la honorabilitat de dit sacerdot, en article titulat «Els comptes clars, senyor Rector de La Ametlla», vol ara l'articulista anònim jugar la corda fluixa, per mor de tornar amistats que el dia de demà puguin ésser factors d'importància en nova lluita electoral.

Ni quito ni pongo rey. Obri cada hù amb arreglo als dictats de llur consciència.

Erem coneixedors del solt que publicà «La Veu del Vallès» perquè sabem l'interès d'en Plaja en una rectificació que estimavem difícil; i no ens havem equivocat.

En primer terme, l'orgue d'en Plaja i d'en Lligé deixa en peu una infàmia, i és la de que el senyor Umbert hagi demanat comptes a mossèn Paradell. Comptes, de què i per què?

El senyor Umbert no ha entregat quantitat de la qual se n'hi hagin de donar comptes. El senyor Umbert no ha comprat res ni a ningú; en l'únic estament polític d'aquest districte on hi ha qui és capàs de proposar una compra i qui és capàs de vendre's, políticament parlant, és en les files lligueres, i si és precís, per certificat d'un alcalde de la vostra cofradia us ho provarem.

El què pugui haver-hi entre el senyor Umbert i Rosàs i alguns veïns de La Ametlla, no n'ha de fer res ni en Plaja ni «La Veu del Vallès», i res els dona dret a dir en lletres de motllo coses que afecten a la dignitat d'una personalitat, que té, d'aquesta, un concepte molt més enlairat que tinguin, hagin tingut i puguin tenir aquests senyors, a qui ja fa temps coneixem, per ses campanyes de difamació, algunes voltes escudades ignominiosament per una immunitat que va crear-se per a coses de més profit.

A la lleugeresa difamatòria hi succeeix una covardia denigrant, ja que per a fugir d'una possible acció judicial, es fan un embolic amb els deutes personals, a que insidiosa i injuriosament se referia en passat nombre, i els deutes que podés tenir l'Obra de la Parròquia de La Ametlla; i amb tot això no han aconseguit més que posar encare més en evidència la situació desgraciada en que queda l'honoradesa i la formalitat dels senyors inspiradors de la campanya política de «La Veu del Vallès».

S'ha d'acabar això de jugar a la corda fluixa, senyors lligueres! I perquè sembla que en les altures us han vist aquest joc, i us surten davant, us retireu de la processó de Corpus de Barcelona, mentres critiqueu la falta d'assistència a la mateixa de l'Ajuntament de Granollers, a qui vàreu tenir la grosseria de no convidar; i perquè en altres altures no hi trobeu, gràcies a Déu!, el calor que per vergonya abans hi trobàreu, se us espesseix el cap, portant-vos a votar en el Congrés, juntament amb els polítics que més havieu criticat; en Cambó, l'autor de la cèlebre carta felicitació al senyor La Cierva, votant junt amb el Comte de Romanones, en Santiago Alba, l'Alvarez, en Lerroux! els clàssics enemics de Catalunya, segons la bogadera *Veul*!

Heu perdut els bous i busqueu les esqueletes. La justícia comença a resplendir; ja era hora!, i amb l'anul·lació de l'acta de Castelltersol, pàgina ominosa que sintetitza la vostra política, oferiu a Espanya i a Catalunya l'esquelet de les vostres trapaceries, solament inspirades per la conveniència personal de quatre cacics, amb buria manifesta del sentiment ciutadà i de la honorabilitat política. No hi poseu dubte, no perdem les esperances; vostra conducta, farà que Catalunya es redressi i es determini, amb el fuet a la mà, a treure d'una vegada i per a sempre, del temple de sos sentiments, als qui amb ells mercadegen amb hipòcrita desaprensió.

El Tribunal Suprem proposa la nul·litat de la elecció en el districte de Castelltersol

(Copiem del «Diario de Sesiones» l'informe del Suprem proposant la nul·litat de la elecció i la necessitat de fer nova convocatòria en l'esmentat districte.)

Al Congreso de los Diputados

«El Tribunal Supremo, constituído en la forma que preceptúa el artículo 53 de la ley electoral para la depuración de las actas protestadas, ha examinado el expediente de la elección de un diputado a Cortes por el distrito de Castelltersol (Barcelona), y resulta:

»Que en el escrutinio general, la Junta provincial del Censo computó 3,171 votos a don Rafael Vehils y Grau y 2,570 a don Miguel Salellas y Ferrer, y proclamó diputado al primero.

»El candidato derrotado solicita que por el Tribunal se proponga la nulidad de la elección y la necesidad de hacer nueva convocatoria, a cuyo fin reitera las protestas que se formularon en el escrutinio general, denunciando coacciones y compra de votos, así como que se le impidiera hacer uso del teléfono por la Mancomunidad de Cataluña, propietaria de la red,

puntualizando las principales reclamaciones contra el resultado de la elección en los pueblos de Brull, Caldas de Montbuy, Calders, Collsupina, Gallifa, Granera, Moyá, Olost, San Martín de Centellas, San Saturnino de Osomort, Sentforas, Tona y Vilalleons, pidiendo que para cabal confirmación de sus protestas se practicara una información judicial

»El señor Vehils, en escrito documentado, impugna las reclamaciones de su contrincante, alega diversas consideraciones de orden político y social en relación con el estado de opinión en la comarca para justificar el triunfo logrado y pide que se desestime la oposición del señor Salellas.

»Como de la documentación aportada por éste aparecían graves indicios de ilegalidades y abusos en la elección, el Tribunal estimó necesario que se practicase una información por un funcionario judicial y encomendó la práctica de las diligencias al juez de primera instancia de Tarrasa, quien ha desempeñado su cometido con tanto celo como acierto.

»Según dicha información, que el juez resume con fidelidad, han sido oídos numerosos testigos, y tan calificados como alcaldes, secretarios de Ayuntamientos y algunos jueces municipales en los pueblos de mayor vecindario del distrito y con sobrados elementos para informar acerca de la legalidad de la elección, en el de Castelltersol el juez de Tarrasa afirma terminantemente que en ella hubo soborno, coacciones y simulaciones.

»Consta en el diligenciado la asistencia, el 15 de mayo a una reunión y un banquete organizados en Barcelona por el señor Cambó, de buen número de alcaldes — y de otros elementos — donde se acordó proclamar y apoyar la candidatura del señor Vehils; que en San Martín de Centellas hubo suplantación de votos, compra de ellos por los agentes de ambos candidatos en la villa de Centellas y entre aquéllos los de los socios del Fomento Industrial; en Caldas de Montbuy los empleados del Municipio, con uniforme é insignias, repartían candidaturas y ejercían coacciones en pro del señor Vehils, hablándose de que por el señor Salellas se dió cierta cantidad de dinero en el Centro Democrático, hecho no comprobado por el Juez, pero que no reputa que pueda ser inexacto. En Castelltersol, capital del distrito, hubo compra de votos para ambas candidaturas y que se cometieron coacciones por las autoridades y amigos del señor Vehils en favor del mismo, afirmando el juez, textualmente, que en dicho punto «se respiraba caciquismo». En Moyá, aparte coacciones, hubo soborno en pro de ambas candidaturas, habiendo declarado el Alcalde que en concepto de presidente del Fomento Catalánista, recibió del señor Vehils un billete de 500 pesetas para obtener los votos del Fomento Catalánista.